

- друк, 2009. – 64 с.
17. Пэттон М. Будущее оценки. – Оценка программ: методология и практика, 2009. – с. 362-377.
 18. Сафонова В. Вдосконалення методологічних підходів до оцінки якості вищої освіти як загальнодержавного пріоритету / В. Сафонова // Економіст. – 2011. – № 1. – С. 54–59.
 19. Севрук А.И. Мониторинг информационного обеспечения качества в образовании. Пермь, 2001. – 212 с.
 20. Севрук А.И., Е.А. Юнина Мониторинг качества преподавания в школе. - М.: Педагогическое общество России, 2003. – 143 с.
 21. Стоцько З. Основи стратегічного планування в громаді. Навчальний посібник / Зоряна Стоцько. – Львів: Добрий друк, 2009. – 64 с.
 22. Третьяков П.И. Управление школой по результатам. – М., 1997. – 423 с.
 23. Чемерис А. Розроблення та управління проектами у публічній сфері: європейський вимір для України. Практичний посібник / [Чемерис А.]; Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO». – К. : ТОВ «Софія-А». – 2012. – 80 с.
 24. Шишов Е., Кальней В.А. Школа: мониторинг качества образования. - М.: Педагогическое общество России, 2000. – 320 с.
 25. IEA. International Association for the Evaluation of Educational Achievement. - <http://www.iea.nl>; Nitko J.Anthony. Educational Assessment of Students. US, NJ: Prentice-Hall, 2001. – 513 p.
 26. Sarah Rose. “More of an art than a science”: Challenges and solutions in monitoring and evaluating advocacy [Електронний ресурс] /Sarah Rose. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://translate.google.com.ua/translate?hl=uk&sl=en&u=http://www.intrac.org/&prev=/search%3Fq%3Dintrac%26biw%3D1440%26bih%3D765>
 27. InfoBox with 94 Tempus IV projects for Ukraine [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.tempus.org.ua/uk/korysna-informacija/publikaciji/687-tempusiv-2008-2013.html>.

РОЛЬ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ КАНАДИ

Попко І.А.

*Старший викладач кафедри іноземних мов
та технічного перекладу ЛДУ БЖД, м. Львів
E-mail:iryuaadam@rambler.ru*

Перша згадка про дистанційне навчання датується 1728, коли в тижневику, що видавався в північноамериканських британських колоніях з'явилася оголошення з інструкціями та завданнями щодо самостійного перекладу писання Апостолів, та повідомлялося про можливість проходження навчального курсу за допомогою поштових послуг для тих студентів, котрі не мали можливості відвідувати заняття у навчальних закладах. З появою марки у 1840 році прискорився процес переписки через пошту, відправник залагоджував всі поштові витрати, а адресату залишалось лише отримати кореспонденцію. Раніше ніхто не був певним, що кореспонденція прибуде до свого адресата, бо саме адресат був зобов'язаний заплатити за кореспонденцію, щоб її отримати і прочитати. Винахід марки зацікавив Ісаака Пітмана, винахідника одного з методів стенографії і він вирішив розповсюдити цей метод дистанційно. І. Пітман створює курси кореспондентського навчання у Лондоні у 1840 році для того, щоб при допомозі листування, навчити свого методу стенографії, отже дистанційне навчання почало свій розвиток. Як тільки з'явилися засоби комунікації (радіо, телефон і. та ін.), вони відразу були застосовані для розвитку та покращення дистанційного навчання [1]. Вчені розглядають три покоління дистанційного навчання. Перше покоління, це кореспондентське навчання, про яке ми щойно говорили. Другим поколінням вважають мультимедійне дистанційне навчання і третє покоління називають інтерактивним дистанційним навчанням. Проблемою дистанційного навчання займалися такі відомі вчені, як Бланден, Пауер, Бертран. Вони пов'язували розвиток дистанційної освіти з прогресом у розвитку засобів комунікації і новітніх технологій.

Навчальні заклади Канади, особливо франкомовні, починаючи з вісімдесятих років минулого століття, зацікавилися дистанційним навчанням з огляду важливих соціополітичних і технологічних змін. Різде зменшення кількості канадців, для яких французька була рідною, стало однією з основних мотивацій до об'єднання їх освітніх організацій у такі мережі, як «Канадська асоціація французької мови» (l'Association canadienne d'éducation de langue française - ACELF)

або «Мережа дистанційного франкомовного навчання Канади» (Réseau d'enseignement francophone à distance du Canada - REFAD). У цей період на національному рівні, згідно статистичних даних (Statistique Canada, 1997) з 1991 по 1997 рік відсоток франкомовного населення зменшився на 5%. За словами генерального директора REFAD п. А.Ланглуа (Alain Langlois) дистанційна освіта для канадської французької громади стала не привілесом, а необхідністю. Під час роботи Національного Симпозіуму 1986 року, організованого Канадською Асоціацією французької мови і присвяченого питанню дистанційного навчання, було дано оцінку актуальному на той час стану якості освіти французької громади в Канаді. У висновку вказували на незадовільний стан грамотності франкомовного населення, розпорошення поселень франкомовних громадян, на їх віддаленість від міських центрів, де можна б було отримати певні освітні послуги. Пропорція франкомовних і англійськомовних канадців з вищою освітою 4% проти 5%, теж була не на користь франкомовного населення. Результатом такої освітньої ситуації став брак професійної підготовки, що створило негативну тенденцію на ринку праці для французів Канади і їх нижчу економічну спроможність. До незадовільного рівня освіти додалися виклики, які протистояли усій тогочасній освітній системі: зростання чисельності населення, необхідність підвищення професійного рівня працівників у всіх галузях виробництва та обслуговування, ріст інформаційного рівня суспільства та рівня знань. На ринку праці прийшли жінки і теж відчували необхідність у підвищенні рівня освіти. У 1986 році вдвічі збільшилась кількість бажаючих отримати або покращити свій рівень освіти. Робочий графік часто ставав на заваді традиційному навчанню, отже навчальні заклади змушені були пристосовуватися до нових вимог часу і життя та шукати нові шляхи надання освітніх послуг.

Територія Канади охоплює шість часових поясів і її франкомовне населення є дуже розпорошене по всій країні. Розміри їх комун є різні і віддалені одна від одної. Для більшості навчальних закладів, які їх обслуговують, відстань становить вагомую проблему. Таке розпорошення приводить до того, що національна меншина не має доступу до навчання рідною мовою.

Вперше дистанційне навчання англійською мовою з'явилося в університетах Мак Гілл (McGill) і Квін (Queen's) у 1889 році. Дистанційне навчання французькою мовою бере початок у 1946 році, з появою Бюро заочних лекцій, у провінції Квебек (l'Office des cours par correspondance du Québec). Починаючи з 1950 років Університет Оттави теж запроваджує дистанційне навчання французькою мовою.

Поява другого покоління дистанційного навчання пов'язана з розвитком аудіовізуальної техніки і розповсюдженням телевізійних та радіосистем. У франкомовній Канаді радіо стає одним з перших експериментальних засобів у дистанційному навчанні. У Монреалі в 1922 році СКАС стала першою франкомовною радіостанцією у світі, яка з 1925 року транслювала уроки гри на фортепіано [2]. Серія франкомовних передач «Радіо-Коледж» Асоціації Радіо – Канада з 1941 по 1956 рік послужили хорошим стартом для майбутнього розвитку дистанційного навчання.

Звичайно не всі сприйняли дистанційне навчання, як новий і перспективний метод отримання знань. Серж ПутсЛажю (Pouts-Lajus, Serge), науковий консультант паризької організації «Виховання і регіони» (Education et territoires), сказав: «Як існують віруючі та атеїсти, так є прихильники і противники інформаційно-комунікаційних технологій, а також і агностики, які утримуються від одної чи іншої сторони, чи то чекаючи, що випадок їх наведе в одну чи іншу сторону, чи просто вважають, що це питання не має вирішення, або ж воно просто нецікаве. Прихильники інформаційно-комунікаційних технологій сьогодні є в більшості; вони задають тон, вони безперервно намагаються залучити прихильників, переконати тих, які ще вагаються. На противагу голосам, які кажуть, що інформаційно-комунікаційні технології не відіграють важливої ролі, йде шалена і часто різка реакція і критика» [3]. Згідно заключної декларації першого світового інформаційного Саміту, який відбувся у Женеві, у грудні 2003 року, інформація і комунікація є основою прогресу, підприємницьких умінь та добробуту людини. Нові інформаційно-комунікаційні технології досить відчутно впливають на усі аспекти нашого соціального, економічного та культурного життя. Їх властивість скорочувати велику кількість класичних перешкод, особливо тих, які становлять час та відстань, дозволяє, вперше в історії, скористуватися їх потенціалом мільйонам людей у всіх куточках світу. З новими інформаційними та комунікаційними технологіями, глобалізація входить у нову інформаційну еру [4]. Глобалізація, яка характерна для сучасного суспільства і сприяє розширенню економічних, політичних і культурних зв'язків між націями, в певній мірі, своєму процвітання завдячує швидкості і доступності комунікації, а отже і доступності освіти, завдяки дистанційному навчанню.

На даному етапі виникла необхідність у формуванні і постійному удосконаленні ринку освіти. Ймовірно у наступному десятилітті революція нових технологій дозволить нам вчитися більш індивідуально і основним інструментом цього навчання стане Інтернет. Що ж до Канади, вона не має федеральної системи освіти, тому урядова політика

відносно дистанційного навчання базується на освітній політиці урядів провінцій. Кожна провінція чи округ мають свої статuti і форми навчання, тобто організація дистанційного навчання здійснюється також по-різному у вищих навчальних закладах цієї країни [5, 210]. Першим навчальним закладом університетської дистанційної освіти у Канаді став «Télé-université» або TÉLUQ у провінції Квебек, який був організований Міністерством освіти провінції у 1972 році. Перші телевізійні заняття, були проведені Телеуніверситетом у 1974 році. TÉLUQ купує у приватних мовників ефірний час і у 1978 році, у співпраці з Vidéotron (телекомунікаційна компанія Канади, заснована у 1964 році), транслює прямі передачі на Правий Берег Монреалю. Кабельне телебачення стало частиною інфраструктури, яка сприяє поширенню дистанційного навчання. Із запуском перших супутників у шістдесятих роках, Канада отримує можливість розповсюдження навчальних програм у найвіддаленіші регіони світу. Щорічно більше 20 000 студентів проходять навчання за програмами, які санкціоновані дипломом Університету міста Монреаль (UQAM). TÉLUQ і UQAM утворюють найбільший університет франкофонії, який проводить дистанційне навчання і здійснює підготовку фахівців французькою мовою. Університет розробив різні програми навчання для дорослих; здійснює перепідготовку кадрів у співпраці з малим бізнесом, пропонує програми з професійної перепідготовки, підготовки з менеджменту, зв'язку, соціальних і гуманітарних наук та інших напрямів. Наприкінці вісімдесятих, а саме у 1988 році Телеуніверситет бере участь у створенні Мережі дистанційного франкомовного навчання у Канаді. Підпорядкований у 2005 році університету Монреалю, у 2012 Телеуніверситет отримує дозвіл на право самостійного проведення виховної та освітньої діяльності і статус вищої школи.

Університети дистанційної освіти в Канаді надають вищу освіту тим, хто зазнав невдачі під час вступу до традиційних університетів і коледжів; забезпечують зайнятість і освіту для безробітних, інвалідів; забезпечують професійну перепідготовку для працівників сервісу і тих службовців, яким бракує знань для виконання їх роботи; забезпечують безперервну освіту; відновлюють людський ресурс. Це також можливість отримати другу освіту. Університети мають цільові групи для працюючого дорослого населення. Для цих студентів дистанційна освіта є швидше професійною перепідготовкою.

Дистанційна освіта все більше приваблює молодь, яка одночасно вступає на стаціонарне і записується на дистанційне навчання. Така ситуація притаманна Університету Монреалю і Університету Лавалю, студенти яких навчаються стаціонарно і дистанційно одночас-

но. Саме доступність дистанційного навчання є центральним елементом його визначення. Тенденція стирання різниці поняття навчання дистанційного і стаціонарного поглиблюється і збільшується кількість бімодальних закладів, а навчальні заклади, які завжди були відомі, як традиційні, займають тепер важливе місце у мережі дистанційної освіти. Наприклад Університет Лавалю, перший франкомовний університет в Америці налічував у 2009-2010 роках 43% від загальної кількості студентів, записаних на дистанційне навчання. Очевидною є інтеграція дистанційного навчання у традиційне, хоча на даний момент кількість студентів, яким від 25 до 64 років на дистанційному навчанні є вдвічі більша ніж студентів, яким від 18 до 24 років.

Університет Атабаска на півночі Канади, заснований у 1970 році був трансформований в університет нетрадиційної форми освіти для дорослого населення у 1972 році. Цей навчальний заклад пропонує курси для отримання ступенів бакалавра з таких напрямів підготовки: управління, мистецтво, торгівля, а також ступінь магістра в галузі дистанційної освіти. З 1980 року до 1992 року кількість студентів збільшилося з 3446 до 11351. Кількість пропонованих курсів збільшилася у шість разів з 40 у 1980 році до 248 на початку 90-х років.

Муніципальний франкомовний коледж Бореаль у провінції Онтаріо, був створений у 1995 році з метою зробити вищу освіту французькою мовою більш доступною і таким чином забезпечити конституційні вимоги. З початку створення цей заклад був бімодальним, з традиційними програмами навчання і дистанційним навчанням. Дистанційне навчання забезпечується навчальним курсом в Інтернеті, до якого студент має доступ у будь-який час, проведенням відео та аудіо конференцій. Цей тип навчального курсу запропонований студентам, що знаходяться далеко один від одного та іншого шляху отримати освіту у них немає. Ще один спосіб отримати знання є через навчальну мережу дистанційної освіти «Північний Контакт», яка надає свої послуги на території провінції Онтаріо. Навчальний курс проводиться у форматі реального часу, що дозволяє студентам і викладачам спілкуватися при допомозі аудіо та відео конференцій.

Інформаційно-комунікаційні технології трансформували відносини «викладач-студент». Роль викладача у сфері дистанційного навчання кардинально змінюється. Викладач з джерела знань, з керівника засвоєння знань перетворюється на супутника студента, на педагогічного аніматора [6]. Дистанційне навчання реально стало привілейованим і затребуваним методом здобування освіти, адже перетворення індустріального суспільства у суспільство інформативне вимагає нових можливостей та знань.

Список литературы:

1. Blandin B. Formation ouverte et à distance.- Actualité de la formation permanente № 189. Paris, Centre Inffo 2004.
2. REFAD (1990), Bulletin Connexion, vol. 1, № 2. – p. 12.
3. Pouts-Lajus, Serge. Une question impossible [Электронный ресурс] , Serge Pouts-Lajus// Texte en discussion. – 2006. – №7. — Режим доступа: <http://edutice.archives-ouvertes.fr/docs/00/00/16/30/HTML/index.html>.
4. Sommet mondial sur la société de l'information. [Электронный ресурс], Union internationale des télécommunications. – 2006.— Режим доступа:<http://www.itu.int/itu-news/issue/2001/10/wsis-fr.htm>.
5. Шуневич Б. Економіка дистанційної освіти: сучасний закордонний досвід // Теоретичні питання освіти та виховання: Зб. наук. пр. – Ч. 2 / За заг. ред. М.Б. Євтуха. – К.: Вид. центр КДПУ, 2003. – Вип. 24. – С. 209–212.
6. REFAD (1990), Bulletin Connexion, vol. 1, № 2. – p. 15

МЕЧТА ОБ ОБРАЗОВАНИИ

Мухин О.И.

*кандидат технических наук, доцент кафедры информационных технологий и автоматизированных систем Пермского Национального Исследовательского Политехнического Университета, г. Пермь
E-mail: moi@pstu.ac.ru*

Полякова О.А.

*кандидат технических наук, доцент кафедры информационных технологий и автоматизированных систем Пермского Национального Исследовательского Политехнического Университета, г. Пермь
E-mail: olgastratum@mail.ru*

Усилиями последнего поколения мир стал удобным, как никогда. Но надежным ли? Изменения климата, революции, конкуренция людей, производств и государств, риски, сети, глобализация, границы, миграции, вспышки идей, всплески финансов - все задвигалось.

Открываясь, страны и народы вступают в отношения сравнения для каждого из своих граждан. Огромные системы с их колоссальной связанностью породили безумные надежды быстрого сколачивания глобальных капиталов и вызвали всеобщую турбулентность, которая породила полную потерю ориентиров во всех сообществах.

Но потеря управляемости и непредсказуемость там, где еще вчера причина определяла вполне известные последствия, наоборот, требует создания и понимания стратегии. Доля времени на продумывание стратегий в крупных корпорациях неуклонно растет, достигая 90% в принятии решений, а потери от ошибочных действий крушат целые финансовые империи.

Недостаточность усилий маркетологов, менеджеров, финансовых аналитиков, исходящих в принятии решений только из собственных локальных целей в совокупности с их верой в саморегуляцию рынка и современного общества, давно ясна. А в плоть общества идея системности пока еще не проникла.

Безопасность - главный критерий человечества, то есть минимизация рисков, забыт в погоне за удобствами.

Под стратегическими ориентирами понимаются, во-первых, традиции, которые устанавливают общественные правила и цели, дей-

"Science", the European Association of pedagogues and psychologists

International scientific-practical conference
of pedagogues and psychologists

"SCIENTIFIC GENESIS"

the 8th of August, 2014, Geneva (Switzerland)

Volume II

2014, Geneva

International scientific-practical conference of pedagogues and psychologists [Text]:
materials of proceedings of the International Scientific and Practical Congress.

ISBN 9785437903223

International scientific-practical conference of pedagogues and psychologists
«Science of future», the 8th of August, 2014, Geneva (Switzerland).

Geneva (Switzerland), the 8th of August, 2014/ Publishing Center of the European
Association of pedagogues and psychologists "Science", Geneva, 2014,
V. 2, p. 274

Information about published articles is regularly provided to Russian Science Citation Index
(Contract No 14395).

Any reproduction or distribution of the materials published in this publication is allowed only
with the written permission of the authors.

Abstracts presented in author's edition as of the international and national legislation on the
date of the Congress.

Published in author's edition. Editorial department is not responsible for the contents.

9

785437

903223

© Authors, 2014 © the European Association of pedagogues
and psychologists "Science"

CONTENT

DIRECTION I: PEDAGOGIC SCIENCES

Section 6 INNOVATIONS IN EDUCATION

V. Kovalchuk

Monitoring and Evaluation of Programs in the Field of Education..... 7

Попко І.А.

Роль дистанційного навчання в освітньому просторі Канади..... 31

Section 7 INFORMATION TECHNOLOGIES IN EDUCATION

Мухин О.И., Полякова О.А.

Мечта об образовании 37

Палкин В.А.

Книга в условиях информационной цивилизации 42

Sushchenko L.P.

*Destinations of information technology use
in the higher physical education* 53

Section 8 PEDAGOGICAL PSYCHOLOGY

Дмитриева Л.Г.

Идентификация личности в диалоге 56

Поникарова В.Н., Денисова О.А., Жаркова Е.А.

*Особенности формирования профессионально значимых
качеств педагогов инклюзивного образования*..... 59

Section 9 PROFESSIONAL COMPETENCE: PROBLEMS, SOLUTIONS

Борисенко Л.Л.

*Особистісна детермінанта науково-дослідницької
компетентності студентів економічних спеціальностей*..... 65

Ершова Н.Н., Непрокина И.В.

*Актуальные проблемы формирования компетенций
у студентов машиностроительного колледжа*..... 75

Искакова М.К.

*Повышение профессиональной компетентности
у обучающихся в интернатуре* 78